

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

21 oktober 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING EN AMBTENARENZAKEN

Vraag om uitleg van mevrouw Brigitte Grouwels tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de nieuwe internationale campagne van het FDF tegen Vlaanderen
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over een rapport met betrekking tot de definitie van het begrip minderheid en de campagne van FDF-MR tegen Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de kostprijs van het wagenpark van de Vlaamse ministers

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de relatie van de Vlaamse overheid met Telenet

Interpellatie van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de gemeenschaps- en gewestaangelegenheden in het federaal regeerakkoord
Met redenen omklede moties

Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

Dinsdag 21 oktober 2003

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.07 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Brigitte Grouwels tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de nieuwe internationale campagne van het FDF tegen Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over een rapport met betrekking tot de definitie van het begrip minderheid en de campagne van FDF-MR tegen Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van mevrouw Grouwels tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de nieuwe internationale campagne van het FDF tegen Vlaanderen en van de heer Van Nieuwenhuysen tot minister Ceysens, over een rapport met betrekking tot de definitie van het begrip minderheid en de campagne van FDF-MR tegen Vlaanderen.

Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, op 2 oktober 2003 lanceerde het FDF een nieuwe internationale haatcampagne – ik heb er geen ander woord voor – tegen Vlaanderen. Franstalige inwoners van de Vlaamse Rand worden aangemoedigd om voorgedrukte postkaarten te versturen naar de Raad van Europa, de Unesco, de Wereldgezondheidsorganisatie, de Franse regering, enzovoort, om zich te beklagen over diverse aspecten van de taalregeling in ons land. De uitdrukkelijke bedoeling

van deze actie is om Vlaanderen bij deze instanties zwart te maken.

Het hoeft geen betoog dat het hier een leugenachtige campagne betreft. Daarbij moet worden opgemerkt dat het FDF deel uitmaakt van de MR, de politieke formatie die op federaal niveau de minister van Buitenlandse Zaken levert. Het gaat hier dus niet om een bagatel. De ervaring uit het verleden, onder meer met de Raad van Europa, leert trouwens dat we snel en krachtig moeten reageren tegen dergelijke lastercampagnes die als enig doel hebben het Vlaamse imago in het buitenland te schaden. Het FDF is hiermee niet aan zijn proefstuk toe.

Eigenlijk zou de federale minister van Buitenlandse Zaken deze campagne duidelijk moeten veroordelen. De taalregeling die het FDF aanvalt, maakt deel uit van de Belgische taalwetgeving. Als minister Michel zijn taak als 'Belgisch', en dus niet als 'Franstalig' verantwoordelijke voor Buitenlandse Zaken ernstig neemt, dan moet hij daar krachtig tegen optreden. We zullen zien wat hij zal doen.

Maar ook de Vlaamse regering mag niet passief blijven. Ze moet de federale minister wijzen op zijn verantwoordelijkheid om in het buitenland een correct beeld van ons land te verdedigen, desnoods tegen de lastercampagne van een deel van zijn eigen partij in. Daarnaast moet ze ook zelf een actieve strategie ontwikkelen om een dergelijke internationale haatcampagne tegen Vlaanderen tegen te gaan.

Mevrouw de minister, zult u van uw federale collega eisen dat hij duidelijk stelling neemt tegen de lastercampagne die door het FDF werd opgezet ? Zult u hem vragen om daarnaast ook ten aanzien van de geviseerde internationale instellingen stappen te ondernemen om deze campagne tegen te gaan ? Zal een eventueel in gebreke blijven van de federale regering door de Vlaamse regering wor-

Grouwels

den aangeklaagd op het Overlegcomité ? Zal de Vlaamse regering zelf stappen ondernemen om deze anti-Vlaamse campagne tegen te gaan ? Zo ja, welke ?

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, het lijkt er inderdaad op dat de Franstalige politici begonnen zijn met een nieuw offensief dat moet leiden tot het ratificeren van het raamakkoord van de Raad van Europa inzake de bescherming van de nationale minderheden. Mevrouw Grouwels had het daarnet over de actie die het FDF voert in de Vlaamse Rand. Het FDF maakt inderdaad deel uit van de MR. Het gaat derhalve om een federale regeringspartij. Dat is niet onbelangrijk als we kijken naar de rol die de federale regering in dit dossier tot nu toe heeft gespeeld.

Ik lees nu dat het de bedoeling is van de heer Maingain, een federatiegenoot van minister Michel, om door middel van een briefkaartenactie Vlaanderen een slechte reputatie te bezorgen in het buitenland. Het is dan ook normaal dat we ons vragen stellen bij de houding die de minister van Buitenlandse Zaken aanneemt.

Er is nog een tweede bewijs van het Franstalig offensief. Eind vorige maand werd minister Michel in de Kamer ondervraagd over de stand van zaken betreffende de gezamenlijke zoektocht om het begrip 'nationale minderheid' te definiëren. De Franstaligen worden blijkbaar ongeduldig. Zo'n definitie vormde tot nu toe de voorwaarde van de Vlaamse regering om tot een eventuele ratificering van het raamverdrag over te gaan.

Nadat minister Michel op 31 juli 2001 de kaderconventie voorwaardelijk had ondertekend, werd op 4 oktober 2001 een ad-hocwerkgroep aangesteld om het begrip te definiëren. In de werkgroep zitten vier Franstalige, vier Nederlandstalige en vier Duitstalige experts.

Na een zevental vergaderingen bleek in juni dat de experts het niet eens konden worden over zo'n definitie. De Franstaligen en Duitstaligen konden zich vinden in de definitie die de Raad van Europa in 1993 heeft geformuleerd. Naar verluidt zouden de Vlaamse leden die tekst willen amenderen. De andere experts waren echter van oordeel dat zowel de Duitstaligen als de Franstaligen een minderheid

vormen op het nationaal vlak. Voor de Nederlandstaligen kan het enkel gaan om een Duitstalige minderheid.

Begin juli moest de werkgroep een laatste keer bijeen komen. Ik veronderstel dat dit ook is gebeurd. Minister Michel heeft eind september in de Kamer bevestigd dat het rapport dat hij heeft ontvangen effectief twee visies bevat en dus eigenlijk niet bruikbaar is. Hij stelt dat nu de interministeriële conferentie moet beslissen over het gevolg dat aan deze aangelegenheid wordt gegeven.

In Le Soir van 3 oktober lees ik dat de parlementaire assemblee van de Raad van Europa op 29 september het Belgische voorbehoud bij de ondertekening van het raamverdrag zou hebben afgewezen. Dat voorbehoud hield de Belgische verklaring in dat de toepassing van het raamverdrag geen afbreuk mag doen aan de grondwettelijke bepalingen, garanties of beginselen en evenmin aan de taalwetgeving. Bovendien zou het begrip 'nationale minderheid' worden gedefinieerd door de interministeriële conferentie.

Mevrouw de minister, beschikt de Vlaamse regering ondertussen over het rapport van de experts ? Zo ja, meent u dat het op basis van dat rapport is aangewezen om nog verdere besprekingen te houden op de interministeriële conferentie ? Heeft dat nog zin ? Welke besluiten over een eventueel voorstel tot ratificatie van het Vlaams Parlement trekt u uit het rapport ? Wat denkt u over de weigering door de Raad van Europa van het Belgische voorbehoud ?

Ik sluit me aan bij de vragen van mevrouw Grouwels. Bent u op de hoogte van de actie die door een onderdeel van een partij uit de federale regering werd georganiseerd om het internationaal imago van Vlaanderen te bekladden ? Hoe zal de Vlaamse regering daarop reageren ?

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik dank de vraagstellers voor de kans die me wordt geboden om op deze belangrijke punten in te gaan.

Uiteraard keur ook ik de campagne ten zeerste af. Ik zal in de eerste plaats aan federaal minister Michel schrijven dat ik dat doe. In de tweede plaats zal ik dit punt op de agenda plaatsen van de eerstvolgende interministeriële conferentie voor buitenlands beleid. Dat is immers het geschikte forum om met federaal minister Michel te beraadslagen. We

Ceysens

moeten samen nagaan wat we kunnen doen om een negatieve weerslag in Vlaanderen en België te voorkomen. Het is immers niet alleen het Vlaamse, maar ook het Belgische imago dat wordt beschadigd.

Het is dan ook opportuun om het hierover met minister Michel te hebben tijdens de interministeriële conferentie voor buitenlands beleid. Er is schade, want de kaarten werden verstuurd en ontvangen. We moeten bespreken hoe we Vlaanderen en België juist kunnen positioneren en we mogen niet toelaten dat het imago van beide entiteiten verder wordt geschaad.

U vraagt zich af of we reeds stappen ondernemen tegenover de internationale organisaties aan wie de kaarten werden verstuurd. Dat is nu nog niet aangewezen. We moeten de zaak eerst intern uitpraten tijdens de interministeriële conferentie voor buitenlands beleid. We zijn er niet mee gebaat als ik nu reeds de internationale organisaties aanschrijf. Die organisaties werken trouwens steeds binnen hun mandaat. De taalwetgeving van de lidstaten valt volgens het Handvest van de VN 'wettelijk onder de rechtsmacht van een nationale staat'. De secretariaten van organisaties zoals Unesco en de WGO zullen zich dan ook onthouden van het ondernemen van acties of het innemen van standpunten. Ze zullen zich strikt aan de eigen taken houden.

Het is dus niet nodig nu reeds actie te ondernemen bij de internationale organisaties, maar uiteraard zal de zaak wel worden aangekaart tijdens de interministeriële conferentie. Daar zullen we merken of federaal minister Michel ook van mening is dat de kaartenactie het Belgische imago beschadigt en wat hij van plan is om daaraan te doen.

Een ander element van de vraag betreft de discussie over de minderheden. Daarover werd ook een vraag gesteld in de plenaire vergadering, toen we aan het wachten waren op de rapporten. Federaal minister Michel bezit de beide verslagen, één met een visie van de Franstalige groep en één met de visie van de Nederlandstalige groep. Er wordt een interministeriële conferentie gepland over die verslagen, maar wij hebben als lid van de interministeriële conferentie voor buitenlands beleid de beide documenten nog niet ontvangen.

De conferentie wordt gepland tegen eind november. Misschien krijgen we de teksten op voorhand, zo niet worden ze ter plekke uitgedeeld. We zijn

ervan op de hoogte dat minister Michel de verslagen bezit, maar we werden daarover nog niet formeel in kennis gesteld en we hebben ook nog geen uitnodiging ontvangen voor de interministeriële conferentie. Ik herhaal dat ik de kaartencampagne ook op de agenda van die conferentie zal plaatsen.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik verheug me erover dat we dezelfde mening hebben over de draagwijdte van de campagne. Wellicht zal die negatieve gevolgen hebben voor Vlaanderen en voor België.

De Vlaamse regering wacht beter niet met reageren. De internationale organisaties hebben ondertussen de kaarten ontvangen, en daarom moet Vlaanderen een tegenreactie geven. In het verleden hebben we immers al meegemaakt dat de Raad van Europa op basis van een gelijkaardige actie rapporteurs naar hier heeft gestuurd. De Raad van Europa heeft toen niet gewacht op reacties van de federale overheid. Het is van groot belang dat de Vlaamse regering assertief en proactief optreedt om te voorkomen dat de kaartenactie een eigen leven gaat leiden. De actie heeft trouwens bij veel Vlamingen kwaad bloed gezet. We worden niet graag uitgemaakt als een volk dat de mensenrechten schendt. Ik ben er trouwens van overtuigd dat we dat niet doen. Ik herhaal dat de Vlaamse regering proactief moet optreden.

Het contact met federaal minister Michel is uiteraard eveneens belangrijk. Ik wil even een suggestie doen. Het is aangewezen dat ook de federale overheid ageert, en dat zou kunnen via instructies aan de ambassades over de hele wereld. Op die manier kan aan dergelijke lastercampagnes een halt worden toegeroepen en kunnen fouten worden rechtgezet.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het is niet meer dan normaal dat u de campagne die in de Vlaamse Rand wordt gevoerd, laat agenderen op de interministeriële conferentie. Die campagne zal ongetwijfeld een weerslag hebben.

U zult begrijpen dat ik me vooral zorgen maak over het imago van Vlaanderen in het buitenland, en niet zozeer over dat van België. We moeten ons

Nieuwenhuysen

afvragen hoe de schade het best kan worden beperkt, want schade zal er zeker zijn. U insinueert dat het allemaal niet zo erg zal zijn omdat de internationale instellingen zich enkel bezighouden met hun eigen 'bollenwinkel' en ze daarnaast niets ondernemen. U mag de zaak echter niet onderschatten, want als een internationale organisatie wordt geconfronteerd met een systematische campagne die een totaal verkeerd beeld ophangt van de Vlaamse Gemeenschap, dan volstaat het niet om een bespreking met de federale regering af te wachten. U moet eigen initiatieven nemen tegenover die instellingen om een en ander te verduidelijken.

Inzake de ratificatie van de raamovereenkomst, heb ik genoteerd dat er een interministeriële conferentie is gepland tegen eind november. Het zou een voorwaarde moeten zijn dat u de rapporten op voorhand kan inzien en bestuderen. U mag niet wachten tot u ze ter tafel ontvangt. Ik hoop dat de Vlaamse regering zich aansluit bij de bijna unanieme wens van het parlement om niet te ratificeren als ons voorbehoud niet wordt toegestaan en als er geen definitie komt over minderheden die beantwoordt aan de zienswijze van dit parlement.

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik verduidelijk even dat een onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende internationale organisaties. Unesco, de WGO en de Internationale Arbeidsorganisatie worden voorlopig niet gecontacteerd, want ik wacht de mening af van minister Michel tijdens de interministeriële conferentie. In elk geval werd foute informatie verspreid en die moeten worden rechtgezet. Aan de Raad van Europa zullen we nu wel al duidelijk maken dat de campagne ongehoord is. Ik zal de eigen Vlaamse vertegenwoordigers daarover aanspreken.

Mevrouw Grouwels, u verwijst naar de ambassadeurs, maar we mogen zeker onze eigen Vlaamse vertegenwoordigers niet vergeten. Zij zullen uiteraard worden ingezet. We moeten er trouwens meer dan in het verleden voor zorgen dat ons eigen Vlaamse standpunt altijd bij de organisaties duidelijk wordt gemaakt. We beschikken over een aantal vertegenwoordigers en we doen ons best om ook ambtenaren te detacheren voor een korte periode. Zij moeten elke keer opnieuw en heel duidelijk het Vlaamse standpunt benadrukken.

Informeel zijn we natuurlijk wel op de hoogte van het Vlaamse en van het Franstalige standpunt over de minderheden, maar formeel werden we nog niet in kennis gesteld ervan. We hebben ook nog geen uitnodiging ontvangen voor de interministeriële conferentie. Informeel kennen we de standpunten uiteraard wel, en daardoor zijn we ook voorbereid op de discussie.

In december ga ik naar Genève. Ik zal er de organisaties laten kennismaken met het Vlaams beleid en er ons eigen standpunt duidelijk verwoorden.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik ben blij dat Vlaanderen een minister van Buitenlands Beleid heeft, want dat is heel belangrijk. U moet de opdracht volledig ter harte nemen. Zo kan een reactie tegenover de WGO wel van belang zijn, want een deel van de campagne gaat over het borstkankeronderzoek. Over dat gezondheidsthema wordt heel wat beweerd dat niet klopt. Ik benadruk nogmaals dat het belangrijk is dat u toch de stap zet en reageert tegenover alle organisaties die bij de campagne werden betrokken.

Ik hoop dat de Vlaamse regering onverkort blijft vasthouden aan haar standpunt over het minderhedenverdrag, dat reeds door de vorige Vlaamse regering werd bepaald.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de kostprijs van het wagenpark van de Vlaamse ministers

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de kostprijs van het wagenpark van de Vlaamse ministers.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, bij een bezoek aan het Rekenhof waarbij de kabinetsuitgaven werden bekeken, ben ik gestuit op de uitga-

Decaluwe

ven van voormalig minister Gabriels en meer bepaald op de kostprijs van zijn ministeriële auto. Die auto wordt trouwens nog steeds gebruikt door zijn opvolger, minister Ceysens.

De kostprijs van de wagen bedraagt bijna 100.000 euro. Ik heb grote bedenkingen bij de financieringswijze, want die is zeker geen toonbeeld van goed bestuur. Ik heb mijn bevindingen op voorhand gemeld aan het kabinet van minister Ceysens, maar daar werd alles ontkend. Ik ben daarom opnieuw naar het Rekenhof getrokken en heb er alle facturen gekopieerd.

De Mercedes wordt betaald door het kabinet op basis van een leasingcontract van twee jaar. De maandelijkse betaling bedraagt 1.859 euro. Dat komt neer op 45.000 euro voor twee jaar. Het betreft een leasingcontract zonder aankoopoptie. De formule van operationele leasing zonder aankoopoptie impliceert dat de wagen niet wordt aangekocht. Voor de totale prijs van deze auto kan men echter makkelijk over een nieuwe wagen beschikken via een financiële leasing waarbij na afloop van het leasingcontract de residuwaarde wordt opgekocht. Als in twee jaar tijd 45.000 euro of 1,8 miljoen frank kan worden betaald, dan moet het ook perfect mogelijk zijn om een wagen aan te kopen. Zelfs als die na twee jaar opnieuw wordt doorverkocht, blijft er nog een respectabel bedrag over.

De richtlijnen over het leasen van wagens worden blijkbaar via een dienstnota geregeld – die ik niet heb gevonden. In de Brusselse regering worden die zaken geregeld via een omzendbrief die uiteindelijk ook in het Belgisch Staatsblad verschijnt. Werken via een dienstnota staat in schril contrast met de richtlijnen voor de administratie, die ook via een omzendbrief worden geregeld. Er zijn grote verschillen tussen de prijzen die gelden voor de administratie en wat minister Gabriels heeft betaald. Een wagen voor een secretaris-generaal – het hoogste ambt in de Vlaamse administratie – mag maximaal 29.115 euro kosten. De minister is er op twee jaar tijd in geslaagd om 45.000 euro uit te geven voor een leasingwagen. Er schort duidelijk iets aan de situatie.

Ik heb er helemaal geen probleem mee dat een minister met een mooie wagen rijdt, maar dit gaat toch te ver. In plaats van geld te verspillen aan een leasingcontract zonder aankoopmogelijkheid, kan een luxueuze wagen worden aangekocht die na een paar jaar opnieuw kan worden verkocht. Op die manier heeft de wagen nog een restwaarde. De

maximale prijszetting bij de administratie is nogal streng, maar het valt op dat de ministeriële wagens van de huidige excellenties 3 tot 5 keer meer kosten. Ik spreek me niet uit over deze verhouding, maar stel me grote vragen bij de wijze van financieren.

Mijnheer de minister-president, welke richtlijnen bestaan er voor de aanschaf van ministeriële auto's? Welke formule is volgens u het meest aangewezen, aankoop via financiële leasing of operationeel huurkopen? Worden hierover berekeningen gemaakt zodat de meest voordelige formule kan worden gebruikt? Dat is toch belangrijk, zeker gezien de budgettaire context. Ook excellenties moeten op dit punt een voorbeeldfunctie hebben.

Deelt u mijn overtuiging dat dergelijke afspraken ook moeten worden bekendgemaakt via het Belgisch Staatsblad? Waarom gebeurt dat wel in Brussel, maar niet in Vlaanderen? Waarom gebeurt hier alles via dienstnota's die zelfs het Rekenhof niet te pakken krijgt?

Waarom wordt er geen collectieve aankoop geregeld als vorm van kostenminimalisering? Dat zou toch goed zijn, gezien de budgettaire context. Als ik het me goed herinner, was dat in het verleden wel het geval en waren er acties door leveranciers van bepaalde automerken. Wat is de totale kostprijs van het wagenpark van de Vlaamse regering?

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Decaluwe, voor de aanschaf van ministeriële wagens bestaan geen richtlijnen. De ministers kunnen, indien zij dat wensen, een beroep doen op het leasingbestek 2001.02 van de afdeling Aankoopbeheer van de administratie Logistiek Management. Het staat hen vrij het ministeriële voertuig aan te kopen dan wel te leasen, evenwel binnen de perken van de kabinetsbegroting.

Voor de kabinetswagens zijn de instructies vervat in de omzendbrief van 29 oktober 1999 betreffende de organisatie van de kabinetten van de Vlaamse ministers. Ingevolge een beslissing in 1998 van de minister bevoegd voor de logistiek, moesten de wagens worden geleasd, wat resulteerde in de goedkeuring van een eerste leasingbestek en de opstart van een gunningsprocedure op 27 januari 1999. De leasingprijs voor de kabinetswagens is gebaseerd op de normen uit de omzendbrief VR 94/9 over de aankoop van autovoertuigen bestemd voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de instel-

Somers

lingen van openbaar nut, ressorterend onder de Vlaamse regering.

Voor de kabinetschef geldt de regeling die van toepassing is voor een dienstvoertuig van een secretaris-generaal. Voor de adjunct-kabinetschef geldt de regeling voor een dienstvoertuig klasse 2.

De beslissing van 1998 impliceerde het leasen van alle wagens, met uitzondering van bestelwagens, terreinwagens en vrachtwagens. Meer bepaald voor de categorie van de kleine wagens is in de praktijk echter gebleken dat leasing, in vergelijking met aankoop van dergelijke wagens met inbegrip van hun onderhoudscontract, praktische en financiële nadelen inhield. De beslissing om een deel van het voertuigenpark van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap te huren op lange termijn, werd daarom in het tweede bestek behouden, maar was gericht op de klassieke dienstwagens voor personenvervoer, met name de hogere klasse 1, de klasse 2 en de grote monovolumes.

Aangezien het algemene offerteaanvragen betreft, worden de leasingbestekken en gunningsdocumenten van de afdeling Aankoopbeheer gepubliceerd in het Bulletin der Aanbestedingen en in het Aanbestedingsbulletin van de Europese Gemeenschappen. De omzendbrieven VR 94/9 en VR 99/22 worden intern onder kabinetten, het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de VOI's verdeeld en ook gepubliceerd in het Vademecum van de Vlaamse regering dat in de Vlaamse administratie een ruime verspreiding kent. Het gaat over richtlijnen van inwendig bestuur die geen regelgevende bepalingen bevatten en de algemeenheid van de burgers niet aangaan. Krachtens omzendbrief VR 2000/4 'Wetgevingstechniek' dienen ze derhalve niet in het Belgisch Staatsblad te worden gepubliceerd.

Een collectieve aankoop is volgens deskundigen niet de meest aangewezen optie bij een naar type, staat en ouderdom heterogeen wagenpark.

De totale kostprijs van het actuele wagenpark van de Vlaamse regering is de volgende : de leasing jaarprijs bedraagt 388.873,2 euro en de aankoopprijs 232.950,58 euro. Voor vijf kleine en middelgrote poolwagens kon de aankoopprijs niet meer worden achterhaald omdat het over wagens gaat die werden aangekocht in de periode 1995 – 1998 en die door de huidige kabinetten werden overgenomen van hun voorgangers.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dit antwoord voldoet helemaal niet. Blijkbaar doet iedereen gewoon zijn zin. Het erge aan de zaak is dat alles gebeurt met belastinggeld. Het is ongehoord dat een minister 1,8 miljoen frank uitgeeft om twee jaar een wagen te huren ! Dat kan deontologisch niet door de beugel.

Uw antwoord is uitermate zwak. U moet richtlijnen opstellen. U verwijst naar de problematiek van administratie en kabinetten. Ik heb de bepalingen bij de hand. Een secretaris-generaal mag maximaal 29.115 euro uitgeven voor de aankoop van een wagen. Voormalig minister Gabriëls – en waarschijnlijk ook anderen – huren wagens tegen 45.000 euro voor twee jaar. Ik begrijp niet hoe dat te verdedigen is. Het is deontologisch niet correct. Ik pleit voor richtlijnen. Nu verstopt u zich al te makkelijk achter algemene offertes, het Belgisch Staatsblad, het Europees Bulletin en dergelijke, maar dat interesseert de mensen niet.

Ministers hebben een voorbeeldfunctie. Ze mogen met goeie en mooie wagens rijden, maar daarbij moet de meest voordelige formule worden gehanteerd. Die formule bestaat uit aankopen en na twee jaar opnieuw verkopen in functie van de kilometerstand. Zo is er een restwaarde. Een uitgave van 1,8 miljoen frank om twee jaar een wagen te huren, komt neer op het weggooien van geld. Het gaat om onbehoorlijk bestuur. Ik begrijp niet waarom u geen maatregelen neemt. U laat alles gewoon zijn gang gaan.

Het is echter een zaak van deontologie. Als wagens in normale omstandigheden worden aangekocht en geleasd, zijn er inderdaad geen strikte regels nodig. Buitensporigheden moeten echter worden aangepakt. Ik zal het lijstje niet opsommen met alle opties die voormalig minister Gabriëls wou op kosten van de belastingbetaler, maar ik geef u het voorbeeld van ijskastjes onder de armleuningen.

Het is uw taak om daar iets aan te doen via richtlijnen. Het is te makkelijk om te zeggen dat de kabinetsuitgaven de beperking vormen. Zo kan ook voor een Rolls Royce worden geopteerd of voor een 30-tonner met een heel kantoor in. Het is mijn taak als parlementslid erop te wijzen dat een dergelijke geldverspilling niet door de beugel kan. Liegen in de pers, zoals minister Ceysens deed, trouwens ook niet. U moet proberen om op een geleidelijke manier schoon schip te maken zodat op een correcte manier kan worden gewerkt. Het is niet

Decaluwe

normaal dat een parlamentslid heel dit zaakje moet uitspitten in het Rekenhof.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Decaluwe, u begrijpt me waarschijnlijk niet, maar ik zal me niet laten meeslepen in dit debat. Ik zal de map die ik bij me heb niet gebruiken. Ik heb geprobeerd een zo objectief mogelijke stand van zaken te geven. Ik heb geprobeerd u te informeren over de regels die vandaag van kracht zijn.

Indien u meent dat er strakkere richtlijnen nodig zijn inzake de ministeriële wagens, dan kan daarover worden gepraat. Ik denk echter dat een laatste jaar van een legislatuur daarvoor een moeilijk moment is. Ik suggereer daarom dat de nieuwe ploeg die zal aantreden, nieuwe regels opstelt. Indien u erop aandringt, ben ik bereid om op uw verzoek in te gaan, maar ik vraag dat u zich niet op een hellend vlak begeeft waarbij we allemaal zullen verliezen. Ik heb er geen probleem mee om dat te doen. Als u me dat vraagt, dan zal dat dit jaar nog gebeuren. Ik betwijfel echter of we daar de democratie en de parlementaire instellingen een dienst mee bewijzen.

Mijnheer Decaluwe, er werd een goede regeling getroffen met de betrekking tot de leasing van kabinetswagens. De richtlijnen daaromtrent werden trouwens door de vorige ploeg gemaakt. Wij passen dezelfde regels toe. Over de ministeriële wagens bestaat geen reglementering. Ik heb dat in het begin ook duidelijk gemaakt. Er kan worden overwogen om daarover afspraken te maken, maar ik ben van mening dat dit best gebeurt bij het begin van een legislatuur, bij de opmaak van een afsprakennota, en niet tijdens het laatste jaar.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister-president, ik heb er begrip voor dat de lopende contracten moeten worden uitgevoerd en dat we nu 9 maanden voor de verkiezingen zitten. Ambtenaren van het Rekenhof hebben me echter gezegd dat toenmalig minister Gabriels een ongezien zwaar contract heeft afgesloten.

Het is al te gemakkelijk ons te verwijten dat het Vlaams Blok wint als we dergelijke excessen aantekenen. Ik leg me daar niet bij neer. Als een minis-

ter deontologisch uit de bocht gaat, op kosten van de belastingbetaler dan nog, dan is het de taak van het parlement om daar vragen over te stellen.

Ik ben het wel eens met uw suggestie. Het parlement moet daar niet bij worden betrokken. De regering kan dat autonoom doen. Er moeten wel richtlijnen worden gemaakt zodat excessen onmogelijk zijn.

Mijnheer de voorzitter, ik herhaal hier nogmaals dat het om een recordbedrag ging. De administratie had dat nog nooit meegemaakt. Het ging om een leasingbedrag van 1,8 miljoen frank op 2 jaar tijd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eddy Schuermans tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de relatie van de Vlaamse overheid met Telenet

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Schuermans tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de relatie van de Vlaamse overheid met Telenet.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, het spijt me dat ik u heb laten wachten. Tot nader order kunnen we ons echter niet op twee plaatsen tegelijkertijd bevinden.

Ik heb deze vraag om uitleg ingediend op 8 oktober 2003, want ik was getroffen door de berichtgeving van Belgacom. De Vlaamse Gemeenschap zou haar contract met Telenet inzake de vaste telefoniediensten niet verlengen. Telenet verzorgt deze diensten al gedurende 3 jaar. Belgacom biedt natuurlijk nog diensten aan op het vlak van centrales en dataverkeer. Met Telenet was echter een belangrijk contract, ter waarde van 1,5 miljoen euro op jaarbasis, afgesloten. Straks zou dat niet meer het geval zijn. We zouden Belgacom kunnen feliciteren indien het erin zou slagen zo'n omvangrijk en psychologisch belangrijk contract in de wacht te slepen. Ik heb bewondering voor de mensen die dat zouden klaarspelen.

Schuermans

Mijnheer de minister-president, het dossier-Telenet gaat echter over meer dan onze inbreng, zeker bij de opstartfase. De heer Van den Brande zou daar meer over kunnen zeggen dan ikzelf. De vorige Vlaamse regering heeft geïnvesteerd in een belangrijk domein bij een snelgroeiende, internationale onderneming. Ze heeft mee getracht om Vlaanderen op de kaart te brengen.

Tot op vandaag heeft Vlaanderen via de GIMV 15,2 percent van de aandelen van het bedrijf. Via de gemengde of de zuivere intercommunales is datzelfde Vlaanderen voor respectievelijk 33,5 en 9,4 percent aandeelhouder. De band van Vlaanderen met Telenet is dan ook belangrijk.

Mijnheer de minister-president, het is net als een man die brood ziet in de zaak van zijn zoon, geld investeert in diens bakkerij en op een zondagmorgen de winkel voorbijgaat en broodjes bij een concurrent op de hoek zou kopen. Ofwel is de kwaliteit bij de zoon niet goed, zijn de prijzen niet scherp of is de relatie met de vader verstoord.

Ik weet dat elke vergelijking wel ergens mank loopt. Toch vraag ik me af wat het probleem is met Telenet. Welk belang hecht de Vlaamse regering aan een niet onbelangrijke participatie bij dat bedrijf als het voor de eigen diensten geen goede partner meer is? Sommigen vinden het nu nog een symbooldossier, wat de zeer triomfalistische uitlatingen van Belgacom verklaart. Ik begrijp dat, hoewel ik het tijdstip wat ongelukkig gekozen vind.

Mijnheer de minister-president, hoe kijkt u aan tegen dit type van participaties van de Vlaamse overheid? Is Telenet voor ons belangrijk? Heeft het bedrijf nog dezelfde waarde als vroeger? Met dat bedrijf hebben we getracht ons te heroriënteren. Er is nood aan Vlaamse impulsen voor hoogtechnologische nieuwe diensten.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, de heer Schuermans heeft de essentie van de zaak weergegeven. Mijnheer de minister-president, het benieuwt me wat de voorlopige of definitieve afwegingen zullen zijn.

Ik wens hier niet in te gaan op de zaak zelf. Het was echter in het belang van de mensen dat dit initiatief een kans kreeg. Ik behoor niet tot degenen die beweren dat kwaliteit en dergelijke aan de kant

moet worden geschoven. Europa zou het daar trouwens niet mee eens zijn. We moeten wel beseffen dat we het niet alleen moeten hebben over innovatie en verandering. We moeten ze ook mogelijk maken.

Uit de internationale voorbeelden blijkt dat de veranderingsprocessen worden ondersteund als de eigen overheden de voorbeeldfunctie op zich nemen. Doordat ze geloof hechten aan nieuwe ontwikkelingen, maken ze er zelf ook gebruik van.

Mijnheer de minister-president, ik ben dan ook benieuwd naar uw antwoord. Gedurende 4 jaar heeft deze regering er niets van gebakken. Nu ziet ze eindelijk het licht. Ze moet er dan ook naar handelen.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, minister Van Grembergen is bevoegd voor deze materie. Ik zal dan ook zijn antwoord voorlezen. Toch wens ik vooraf enkele persoonlijke bedenkingen te maken.

Ik ben zelf Maneblusser van geboorte. Mijn stadsgenoten zijn de heer Van den Brande nog altijd erkentelijk voor de investeringen in Telenet. Voor de stad Mechelen ging het om een belangrijke inbreng. Mijnheer Schuermans, ik werd dagelijks geconfronteerd met de vruchten van de noeste arbeid van de heer Van den Brande.

Er zou wel eens een andere reden kunnen zijn waarom de vader de bakkerij van zijn zoon voorbij loopt en elders broodjes gaat kopen. Ik denk niet dat de relatie tussen Vlaanderen en Telenet verstoord is. Ik ben zelf gebruiker van Telenet. Ik vind de prijs van Telenet uitstekend. De producten die het bedrijf aanbiedt, zijn – en ik zeg dat met een zeker chauvinisme – uitstekend.

De vierde mogelijkheid zouden wel eens de wettelijke regels kunnen zijn waaraan moet worden voldaan. (*Opmerkingen van de heer Luc Van den Brande*)

Mijnheer Van den Brande, u bent terecht bezorgd over het bestuur. Het moet trachten behoorlijk te functioneren en een voorbeeldfunctie vertolken. Een behoorlijk bestuur begint natuurlijk bij het respect voor de rechtsstaat. Ook minister Van Grembergen verwijst daar naar. Ik zal u zijn antwoord dan ook niet onthouden.

Somers

Mijnheer Schuermans, minister Van Grembergen wijst erop dat de keuze van de nieuwe dienstverlener voor levering van vaste en mobiele spraaktelefoniediensten tot op heden nog niet is gemaakt. De gunningprocedure, die werd aangevat met de publicatie van de opdracht in zowel het Europees Publicatieblad van 22 oktober 2002 als het Bulletin der Aanbestedingen van 25 oktober 2002, bevindt zich nog in de fase van onderhandelingen. Na een eerste onderhandelingsronde met alle gegadigden – waaronder Telenet –, en het indienen van een ‘best and final offer’ door de kandidaten, worden momenteel de finale onderhandelingen gevoerd met de kandidaat die op grond van een objectieve beoordeling van het ultieme bod de voor het bestuur meest voordelige offerte had ingediend.

De betrokken kandidaat-firma's werden telefonisch op de hoogte gesteld, enerzijds van het feit dat de finale onderhandelingen met één gegadigde zouden worden aangevat, anderzijds dat bij het mislopen van die onderhandelingen, het bestuur zich zou wenden tot de op de tweede plaats gerangschikte kandidaat.

Ten gronde moet de inbreng van middelen door een openbaar bestuur in een bedrijf worden onderscheiden van het gunnen van overheidscontracten door dat openbaar bestuur. De Vlaamse overheid is ertoe verplicht de wettelijke bepalingen inzake de gunning van overheidscontracten na te leven, ook indien de te gunnen overheidscontracten als voorwerp diensten bevatten die kunnen worden geleverd door bedrijven waarvan de Vlaamse overheid aandeelhouder is.

De uitbesteding door de Vlaamse regering van telecommunicatiediensten ten behoeve van haar diensten is onderworpen aan de overheidsopdrachtenreglementering zoals die is vastgesteld op onder meer Europees vlak door de richtlijn van de raad betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de dienstverlening, en op nationaal vlak door de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, en de uitvoeringsbesluiten daarvan. Deze wetgeving heeft onder meer tot doel de vrije mededinging te waarborgen – en dus ook de gelijke behandeling van de burgers – en het rationele gebruik van de openbare middelen te bevorderen door de keuze voor het best ingediende aanbod.

De levering vandaag door de firma Telenet Operaties NV van vaste spraaktelefoniediensten aan de administratieve diensten van de Vlaamse regering, is eveneens het resultaat van een openbare gunningprocedure, die werd aangevat in 1998 en waarbij de firma Telenet de voor het bestuur meest voordelige offerte had ingediend. De overeenkomst met Telenet loopt echter ten einde op 15 december 2003. Een gunningprocedure werd gestart – zoals eerder vermeld – voor de keuze van een nieuwe dienstverlener voor enerzijds vaste telefonie en marketingnummers en anderzijds mobiele telefonie en mobiele datacommunicatie.

Mijnheer Schuermans, minister van Binnenlandse Aangelegenheden Van Grembergen is zich ten volle bewust van de problematiek. Telenet is voor Vlaanderen en de Vlaamse overheid van onmiskenbaar belang. De Vlaamse overheid moet zich echter hoe dan ook strikt houden aan de Europese regelgeving inzake overheidsopdrachten, wil ze een betrouwbare overheid zijn.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister-president, ik ben uiteraard niet ongevoelig voor het feit dat bepaalde procedures moeten worden gevolgd. U zult het echter wel met me eens zijn dat het voor de beeldvorming vreemd is dat na een termijn van 3 jaar het bedrijf als niet performant en financieel niet sterk genoeg wordt beoordeeld om zijn taak verder te zetten. Ik vraag u nogmaals welk belang de Vlaamse regering nog hecht aan dit type van participaties. Is het een participatie naast zoveel andere ? Of vindt u dat het om een voorbeeldfunctie gaat ? Indien dat laatste het geval is, dan moet een samenspel van het bedrijf en de Vlaamse Gemeenschap toch tot bepaalde verhoudingen leiden.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de minister-president, er is een zaak die me fascineert en argwanend maakt. Een goed merk verkoopt niet meer omdat het de concurrent neerhaalt. Hoe kan het echter in deze stand van de procedure dat in interne en andere nota's van Belgacom wordt gesteld dat zij het contract heeft binnengehaald ?

In die fase is het perfect mogelijk om uiteindelijk te zeggen dat degene die de offerte heeft ingediend, niet voldoet aan de kwantitatieve, kwalitatieve en technologische eisen. Ik vraag me dan ook

Van den Brande

af of dit dossier op de meest objectieve wijze werd behandeld. Ik ga ervan uit dat dit het geval is. Belgacom kan dan echter nu niet intern en extern meedelen dat ze het contract heeft binnengehaald.

Mijnheer de minister-president, u kunt wel zeggen dat dit niet uw verantwoordelijkheid is, maar dat van het bedrijf. Het wekt wel argwaan op. Belgacom heeft in 1998-1999 gezegd dat ze het contract hoe dan ook zou afsluiten. Ik suggereer dat er met de grootste omzichtigheid wordt overgegaan tot de uiteindelijke toewijzing.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer Van den Brande, u zult begrijpen dat ik zeer voorzichtig zal zijn in mijn antwoord. Ik heb u daarnet gezegd hoever we staan in de procedure. Een firma weet dat ze in de laatste ronde zit. Nu worden de finale onderhandelingen gevoerd. Als die bepaalde firma de conclusie trekt dat ze het contract heeft binnengehaald, dan is die minstens voorbarig.

Ik ben het volledig eens met de heer Schuermans. Het is minstens voor de beeldvorming een merkwaardige zaak. Wij, die vertrouwd zijn met de regels van de openbare aanbesteding, begrijpen dat op sommige momenten dergelijke beslissingen kunnen worden genomen. Bij het brede publiek komt dat echter vreemd over.

Gelet op het strategisch, financieel en zelfs symbolisch belang van dit dossier, vraag ik u mij te geloven en te vertrouwen als ik u zeg dat ik me op de rand van de wettelijke mogelijkheden heb begeven. Ik heb natuurlijk geen seconde overwogen om over die rand te gaan. We zijn gebonden door de wet en wijken daar dan ook niet van af. Dat er echter goed wordt nagegaan of alles correct verloopt, is evident. Mijnheer Van den Brande, uw suggestie is zeer waardevol. Gelet op mijn geografische afkomst kan ik u verzekeren dat we die zeker ter harte zullen nemen.

Het is niet omdat een bedrijf een contract in de wacht sleept, omdat ze het symbolisch en strategisch belangrijk vindt, dat dit een waardeoordeel inhoudt over de kwaliteit van de ene of de andere. Het is niet omdat firma x een contract binnenhaalt dat de producten of de kwaliteit van firma y minderwaardig zouden zijn. Het is mogelijk dat men zich voor dat bepaald contract minder heeft ingespannen.

We moeten ervan blijven uitgaan dat het concept van een openbare aanbesteding het uitgangspunt moet zijn. Een administratie en een overheid moeten niet alleen wettelijk, maar ook ethisch functioneren. Die houvast mogen we niet snel loslaten. Ik vind het wel evident dat de vraag wordt gesteld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de gemeenschaps- en gewestaangelegenheden in het federaal regeerakkoord

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vandenbroeke tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, over de gemeenschaps- en gewestaangelegenheden in het federaal regeerakkoord.

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, deze interpellatie was een paar weken geleden aangekondigd. Ze werd echter – terecht – verdaagd tot het tijdstip dat ook twee voorstellen van resolutie zouden worden besproken. In de voorstellen van het Vlaams Blok en van CD&V wordt gevraagd te streven naar homogene bevoegdheidspakketten en een passende, uitgebouwde en uitgebalanceerde dialoog van gemeenschap tot gemeenschap.

Ik trap uiteraard een open deur in als ik zeg dat een proces van regionalisering zeer moeizaam verloopt. Dit impliceert dat we attent zijn, dat we accuraat kunnen onderhandelen. Het is een zeer moeilijke oefening, waarbij dikwijls – dag en nacht – moet worden vergaderd over alle subtiliteiten om uiteindelijk iets bijzonders te bereiken, zijnde een aanpassing van de Grondwet en het uitschrijven van bijzondere wetten. Dit is op zich erg belangrijk. De afgelopen jaren en decennia werden een aantal zaken in die zin gerealiseerd.

Als we er rekening mee houden dat die verandering zoveel moeite kost, zult u het eens zijn met de uitspraak – in illo tempore – van de heer Tindemans dat de Grondwet geen vodje papier is. Die wordt niet zomaar in vraag gesteld en afgebouwd.

Vandenbroeke

Wat is er echter aan de hand ? In het federale regeerakkoord wordt lukraak geïntervenieerd in bepaalde zaken die geheel of gedeeltelijk onze bevoegdheid zijn geworden. De federale regering tracht bepaalde zaken te recupereren. Ze probeert een aantal interventiemogelijkheden en beleidsvisies van de deelstaat Vlaanderen en van onze zui-derburen terug te schroeven.

Mijnheer de minister-president, we kunnen voluit kiezen voor homogene bevoegdheden, met alle moeizame onderhandelingen van dien. Dat is de optie van CD&V. Als de federale overheid lukraak de keuzes van de afgelopen decennia in vraag stelt, dan moet daartegen worden gereageerd.

De federale regering stelt dat ze te goeder trouw handelt. In de verklaring voor het federaal parlement lag de klemtoon op werkgelegenheid. Ze be-geeft zich echter voor een deel op ons domein. Wat is het nu eigenlijk ? Nemen wij de taak op ons, of laten we de federale overheid interveniëren ? Of kiezen we voor een hybride oplossing waarbij nie-mand meer weet hoe de zaak in elkaar zit ?

Mijnheer de minister-president, het is dan ook op-vallend dat de administratie er eind augustus op heeft gewezen dat er sprake is van een dualiteit. De federale overheid komt op het Vlaamse be-voegdheidsterrein. De vraag is of we niet extra at-tent moeten zijn. Het federaal regeerakkoord be-treedt immers Vlaamse paden en laat uitschijnen dat de Vlaamse beleidsautonomie die de voorbije decennia werd opgebouwd, in feite slechts een pa-pieren begrip is. De federale overheid beschouwt, met andere woorden, de Vlaamse overheid blijk-baar als een louter uitvoeringsorgaan. Mijnheer de minister-president, u mag uitvoeren wat door de fe-derale overheid wordt beslist, terwijl het in essentie om onze bevoegdheden gaat.

Mijnheer de minister-president, de administratie heeft reeds eind augustus dit probleem onder de aandacht gebracht. Wat is het statuut van de uitge-lete nota van de Vlaamse administratie inzake de bevoegdheidsovertredingen door de federale over-heid ? Wat is uw standpunt en dat van uw regering ten opzichte van deze nota ? Hebt u er kritische bedenkingen bij ?

De voorzitter : Geachte collega's, we zullen eerst de interpellatie behandelen, pas daarna komen de voorstellen van resolutie aan bod. Ik vraag u dan ook daar rekening mee te houden als u zich bij de interpellatie wenst aan te sluiten.

De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voor-zitter, mijnheer de minister-president, de heer Vandenbroeke heeft de essentie verwoord van de bezorgdheid die bij velen leeft.

Wat we meemaken, is heel bijzonder en bizar. Ik heb een mooie publicatie bij me waaraan een deel van het budget wordt besteed en die ik nog ken van vroeger. De titel luidt 'Special Flanders : more autonomy'. Dat is prima, maar toch komt er een fe-deraal regeerakkoord tot stand op een ogenblik dat er heel duidelijke afspraken en resoluties van de meerderheid zijn. In de nota van de Vlaamse administratie wordt heel duidelijk aangegeven dat bij niet minder dan 20 items niet alleen sprake is van een kleine bevoegdheidsoverschrijding, maar dat het beleid wordt uitgestippeld door de federale regering.

In een zogenaamd multilevel governance valt niet te vermijden dat bepaalde beleidsniveaus andere aanraken. Dat kan zeker worden vastgesteld in België omwille van onze heel complexe staatsstruc-tuur, maar ook in andere federale bondsstaten kun-nen geen absolute beschotten worden gebouwd. Laten we daarom bekijken wat de kern van be-voegdheden is, want die moeten hoe dan ook ho-mogeen worden ingevuld.

Zelfs op basis van dit restrictief standpunt, komen we tot de vaststelling dat bij 20 punten niet alleen wordt ingegrepen door de federale regering, maar dat de federale regering het beleid ervoor uitstip-pelt. De Vlaamse regering is de onderaannemer of de uitvoerder van federale beslissingen. Dat is de wereld op zijn kop.

Tussen haakjes, ik heb vernomen dat de nieuwe fe-derale minister van Arbeid zichzelf de minister van Werk noemt, wat niet overeen komt met de staats-hervorming. De Vlaamse minister van Werkgele-genheid stelt dat het niet opgaat om aan de ene kant bij te dragen aan het wegwerken van het fede-raal tekort, en aan de andere kant inspanningen te leveren en budgetten in te brengen om op het vlak van werkgelegenheid een reeks eigen initiatieven te nemen.

We kennen allemaal de inhoud van de nota. Pun-ten eruit zijn de invoering van de werkbonus, de nieuwe vormen van herinschakeling, de herstructu-rering, de actieve begeleiding van werkzoekenden, het aanmoedigen van de sociale economie, een be-tere combinatie van gezin en arbeid, enzovoort. Ook onderzoek en ontwikkeling werden in de lijst

Van den Brande

opgenomen. Sinds 1993 vormen die, behalve voor de heel strikt gereserveerde domeinen voor onderzoek en ontwikkeling op het vlak van ruimtevaart, een kernactiviteit van de deelstaten. Er staan ook maatregelen in voor de KMO's en voor preventieve gezondheidszorg, steun aan gezinnen en gezinsbeleid. Die behoren, behalve voor de tak van de sociale zekerheid, tot de bevoegdheden van de gemeenschap. Ook de integratie van personen met een handicap staat in de lijst.

Ik weet wel dat u zult zeggen dat alles in het belang van de mensen wordt geregeld. Dat is natuurlijk waar, maar aan de hand van die uitleg kan ook worden gezegd dat het hele bouwsel dat tijdens de vorige decennia werd opgericht, opnieuw mag worden afgebroken. (*Opmerkingen van minister-president Bart Somers*)

Aan de hand van die uitleg, kunnen we terugkeren naar een unitaire staat die een beetje wordt gedecentraliseerd. De deelgebieden zullen dan de onderaannemer zijn of de uitvoerder van de federale beslissingen. Vandaag zijn we al zo ver in de feiten.

Mijnheer de minister-president, de evolutie is heel merkwaardig. U bent een beetje de man van de vlucht vooruit, want u vlucht weg van wat u nu kunt doen. Zelfs afgezien van de bevoegdheidsverbreiding die in de resolutie aan bod komt, is dit een kwestie van schuldig verzuim. Als leider van de Vlaamse regering beschikt u immers over legitimiteit. U gedooft alles gewoon. Bovendien weet u dat een aantal oplossingen die worden aangereikt door de federale overheid, niet even goed zijn als de oplossingen die kunnen worden geboden door de deelstaten.

Ik herhaal nogmaals hetzelfde verhaal over de werkgelegenheidsconferentie. Uiteraard heeft die conferentie tot een paar goede resultaten geleid, al zijn het er te weinig en komen ze te laat. U had werk moeten maken van de voorbereiding – u hebt daar trouwens een hele vakantie lang de tijd voor gehad. U had de uitgangspunten van de Vlaamse regering moeten bepalen en die op tafel moeten leggen tijdens de conferentie. In tweede instantie kon dan worden bekeken hoe het federaal regeerakkoord kon inspelen op de Vlaamse uitgangspunten. Nu kregen we echter opnieuw het eeuwige verhaal te horen over één geneesmiddel voor twee ziektebeelden. De werkgelegenheid is nochtans een domein waarover iedereen bekommerd is. U had moeten doen wat nodig was in plaats van een vlucht vooruit te nemen door enkel te beweren :

‘We want more autonomy’. Natuurlijk willen we meer autonomie, maar u laat zich helemaal inkapselen omwille van partijpolitieke overwegingen. De taal die u spreekt en de illusies die u kweekt, leiden de aandacht af, maar u doet niet wat u moet doen in het belang van de mensen.

De nota is vernietigend voor de eigen regering. Is het dan wel ernstig wat de regering doet ? U bent helemaal ingekapseld door de federale sturing. Is het op dat moment ernstig om een ondernemersconferentie in te richten ? Zo'n conferentie kan natuurlijk heel nuttig zijn, maar de omstandigheden zijn vals. Het laagje vernis is er nog, de illusie houdt stand, u neemt een vlucht vooruit met mach 2 of zelfs met mach 3, maar het zou kunnen dat de landing een groot probleem wordt.

De heer Vandebroeke heeft terecht zijn bezorgdheid geuit over een verandering in dit land. We zijn geen modelstaat, maar opnieuw een model van unitaire staat geworden. Dat sluit niet aan bij de vragen en de zorgen van de mensen. Een betere oplossing was mogelijk geweest mits een andere aanpak. Ik voel dat dit nog maar een begin is. De federale overheid zal de volgende drie jaar hetzelfde scenario blijven voorleggen, maar daarover zal ik het straks hebben tijdens de bespreking van het voorstel van resolutie.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Vandebroeke, mijnheer Van den Brande, deze interpellatie is beperkt tot de nota en het federaal regeerakkoord. Die nota werd op mijn vraag opgesteld door de cel juridische dienstverlening van de administratie Kanselarij en Voorlichting. Hij bevat een lijst van alle thema's die in het federaal regeerakkoord aan bod komen en die mogelijke raakvlakken vertonen met bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten. Ik zal de nota laten ronddelen aan de geïnteresseerden.

De Vlaamse regering heeft geen formeel standpunt ingenomen over de nota. De nota moet immers worden beschouwd als een document dat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest moet toelaten zich maximaal te positioneren bij de besprekingen die tussen de federale overheid en de deelstaten zullen worden gevoerd. Op basis van de nota werden in de verschillende administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ambtenaren aangeduid die op korte termijn kunnen worden ingeschakeld als de relevante thema's uit het federaal regeerakkoord worden besproken.

Somers

Ik wijs erop dat het opnemen van bepaalde initiatieven in een federaal regeerakkoord nog geen bevoegdheidsoverschrijding impliceert, zelfs al vertonen deze initiatieven raakvlakken met de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten. Het is precies de intentie van de Vlaamse regering om te vermijden dat de federale overheid haar bevoegdheden overschrijdt. De nota is hierbij een werkinstrument. Door te beschikken over een volledig overzicht van alle mogelijke knelpunten en bevoegdheidsproblemen kan te gepasten tijde en indien nodig, worden opgetreden. Indien blijkt dat er toch sprake is van het overschrijden van de bevoegdheden zal de Vlaamse regering, net zoals in het verleden, gebruikmaken van alle wettelijke middelen om deze bevoegdheidsoverschrijding aan te vechten.

Er werd een werkgroep opgericht in de schoot van het Overlegcomité om de federale regeringsverklaring te onderzoeken en de punten aan te duiden die een budgettaire impact kunnen hebben op de gemeenschappen en de gewesten. De werkgroep zoekt ook naar de beste manier van samenwerking in verband met die punten. Een andere werkgroep moet onderzoeken welke punten uit het federaal regeerakkoord quasi exclusieve bevoegdheden of kernbevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten zijn. Die lijst zal een duidelijke opsomming geven van de domeinen waarop de federale overheid geen initiatiefrecht heeft. Als er nood is aan samenwerking, moet de vraag daartoe uitgaan van de gewesten en gemeenschappen.

Omwille van onze permanent bewegende staatsstructuur is het heel belangrijk dat de Vlaamse overheid waakt over haar eigen bevoegdheden. Ik deel de analyse van de heer Van den Brande over de ondernemerschapconferentie niet. De werkgelegenheidsconferentie was een heel goed initiatief van de federale overheid. De federale overheid beschikt terzake immers over heel veel instrumenten om via de sociale zekerheid een beleid te voeren dat tot meer werkgelegenheid kan leiden.

De heer Luc Van den Brande : Mijn punt is dat u had moeten anticiperen op de werkgelegenheidsconferentie.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer Van den Brande, in deze aangelegenheid zou ik een goed leerling van u zijn, want precies omdat de federale overheid een werkgelegenheidsconferentie organiseerde, heeft de Vlaamse regering een ondernemerschapconferentie aangekondigd. We deden dat

nog vóór de werkgelegenheidsconferentie begon en wel om twee redenen. We vonden het in de eerste plaats een maatschappelijke uitdaging, en ten tweede wilden we duidelijk afbakenen wat onze kernbevoegdheden zijn en op welke punten wij het initiatief nemen.

Ik geef u daarvan twee voorbeelden. Tijdens de werkgelegenheidsconferentie werd door de sociale, politieke en economische actoren uit voluntarisme overwogen om een belangrijk hoofdstuk over innovatiebeleid aan de conferentie toe te voegen. Op uitdrukkelijk verzoek van de Vlaamse regering is dat niet gebeurd. Het hoofdstuk staat nu op de agenda van de ondernemerschapconferentie. De heer Van den Brande heeft immers gelijk : de kerncompetentie van het wetenschappelijk onderzoek en het innovatiebeleid is, met uitzondering van een klein stukje ruimtevaartbeleid, Vlaams. Het is evident dat wij het initiatief nemen.

Het flankerend beleid is een tweede voorbeeld. De vakbonden hebben tijdens de werkgelegenheidsconferentie gevraagd waarom er geen hoofdstuk over industrieel en flankerend beleid werd opgenomen. De Vlaamse regering heeft toen opnieuw heel uitdrukkelijk haar standpunt naar voren gebracht. Het flankerend beleid en het industrieel beleid zijn immers in essentie kerncompetenties van de gewesten. Die thema's moeten dus niet aan bod komen tijdens een federale conferentie waar de deelstaten actief aan deelnemen, maar horen thuis op een conferentie van de deelstaten. In Vlaanderen wordt daartoe de ondernemerschapconferentie georganiseerd waar de federale overheid aan kan deelnemen.

Deze filosofie vormt de hefboom voor de nota. We bewaken onze bevoegdheden en duiden onze kerncompetenties aan. Die bevoegdheden horen bij ons, maar we zoeken ook naar mogelijke vormen van samenwerking.

De voorzitter : De heer Vandembroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandembroeke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik onthoud uit uw antwoord dat de nota van de administratie er op uw initiatief kwam. Dat siert u, maar ik maak er ook uit op dat u meer dan verontrust was over de federale paarse voorstellen. Het is inderdaad uw plicht om te waken over wat wij kunnen, mogen en zullen doen.

Ik kijk meer dan ooit en met nerveuze aandacht uit naar de twee voorliggende voorstellen van resolu-

Vandenbroeke

tie. Die zullen misschien aansturen op meer homogene bevoegdheden. Nu kan te pas en te onpas worden geïntervenieerd. Het is dan ook logisch dat u verontrust bent. Ze kunnen er ook toe leiden dat een nieuwe dialoog van gemeenschap tot gemeenschap ten gronde wordt gevoerd zodat we dit soort fricties, die ten koste zijn van de gemeenschap, in de toekomst kunnen ondervangen.

De voorzitter : De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb nooit gezegd dat het een slecht idee was van de federale regering om een werkgelegenheidsconferentie te organiseren. Het is bovendien een goed idee om een ondernemersconferentie in te richten. Ik ben echter verrast dat u, als liberaal, werk als één zaak beschouwt en economie als een andere. (*Opmerkingen van minister-president Bart Somers*)

Ik heb daarnet een absoluut sofisme gehoord. U stelt dat u in de federale werkgelegenheidsconferentie hebt kunnen bekomen dat niet werd gesproken over industrieel beleid en flankerend beleid. Ik kom echter tot de merkwaardige vaststelling dat u de federale lijn volledig hebt gevolgd. Ik kan een aantal voorbeelden geven waarbij een gedifferentieerde aanpak tot veel betere resultaten had geleid voor noord en zuid. Uw engagement werd gevraagd om de federale overheid te dekken. Waar zit het engagement van de federale overheid om ook te steunen wat in de ondernemersconferentie wordt afgesproken ?

Het is een sofisme te beweren dat beide zaken kunnen worden gescheiden. U hebt een eenzijdig engagement gegeven tijdens de werkgelegenheidsconferentie, maar er zal niet worden ingegaan op onze essentiële punten die ook federaal moeten worden ondersteund – van federale loyaliteit gesproken.

Staat u me toe erop te wijzen wat het werk van de Vlaamse regering had moeten inhouden. Niet het wisselen van ministers, was belangrijk, maar wel de continuïteit. De Vlaamse regering had in het licht van de federale verkiezingen op het vlak van werk, van economisch beleid, van industrieel beleid en van innovatie de essentiële lijnen moeten uitstippelen. En dan zien we onmiddellijk de analogie met het ruimere debat over de institutionele materie. Daar is dat ook niet gebeurd. U had dan zonder problemen na de federale verkiezingen en bij het

afsluiten van het regeerakkoord kunnen zeggen wat voor ons de essentiële punten zijn. U hebt echter lijdzaam afgewacht.

Indien u de zaak anders had aangepakt, dan waren de resultaten veel beter geweest. Ze zouden hebben geleid tot duurzame werkgelegenheid. Nu worden er vragen gesteld over de minimalistische resultaten van de werkgelegenheidsconferentie. Van alle kanten wordt gezegd dat er een aantal goede punten zijn, maar andere punten werden niet uitgewerkt.

Daaraan werken, dat is de verantwoordelijkheid van de regering. Los van de wissel die werd doorgevoerd, had ons standpunt duidelijk moeten zijn vooraleer het federaal regeerakkoord werd gefinaliseerd.

De voorzitter : Minister-president Somers heeft het woord.

Minister-president Bart Somers : Mijnheer Van den Brande, ik ben het fundamenteel oneens met u. De inzet is niet of de federale overheid zich de iure inlaat met bevoegdheden van Vlaanderen. Er is een institutioneel systeem dat vertrekt van exclusieve bevoegdheden. Het juridisch verdedigen en afbakenen van onze bevoegdheden is bij wijze van spreken een vrij eenvoudige opdracht. Dat kan gebeuren door de justitiële waakhond.

De essentie is of het initiatief, het politieke primaat uitgaat van de Vlaamse regering als het de kerncompetenties van die overheid betreft. Daar ligt juist het samenspel van een werkgelegenheidsconferentie op het federale vlak en een ondernemersconferentie op het Vlaamse niveau. Ze zijn een weerslag van de huidige institutionele relatie tussen Vlaanderen en de federale overheid. Wij zijn in de eerste plaats verantwoordelijk voor het flankerende beleid. Zowel op het vlak van innovatie, het stimuleren van het ondernemerschap als het industrieel en flankerend beleid zijn wij de motor. We moeten er bij de federale overheid op aandringen dat ze daarbij facilitaire steun verleent. Omgekeerd moeten wij facilitaire ondersteuning bieden inzake aangelegenheden waar de federale overheid binnen haar kerncompetenties werkt, zoals loonkostenverlaging en lastenverlaging. Dat is wat er is gebeurd.

De Vlaamse regering moet erover waken dat een federale werkgelegenheidsconferentie zich niet het recht toe-eigent om de locomotief te zijn van onze kerncompetenties. We moeten onze bevoegdheden op een degelijke manier invullen. Dat is net wat we

Somers

hebben gedaan ! We hebben er zorgvuldig over ge-
waakt dat wij de motor kunnen zijn binnen onze
kerncompetenties. Daarnaast moeten we waar mo-
gelijk constructief meewerken. We doen dat ook als
het gaat om de kerncompetenties van de onderge-
schikte besturen.

Ik denk dat er een groot draagvlak is om het insti-
tutioneel kader te wijzigen en de Vlaamse autono-
mie te versterken. We zullen het daarover ook heb-
ben bij het bespreken van de voorstellen van reso-
lutie. Binnen het huidige kader heeft de Vlaamse
regering ten volle haar verantwoordelijkheid opge-
nomen bij het organiseren en voorbereiden van de
ondernemersconferentie.

Daarnaast hebben we een nota gemaakt waarin ge-
tracht wordt precies te detecteren waar er raak-
vlakken zijn tussen de federale ambities en onze
bevoegdheden. Mijnheer Vandenbroeke, u hebt
volledig gelijk. Een Vlaamse regering moet altijd
waakzaam zijn. Ondergeschikte besturen moeten
dat ook zijn ten opzichte van de Vlaamse overheid

en de federale instanties tegenover Europa. Er
moet op worden gelet dat ieder binnen zijn be-
voegdheden blijft en die ten volle kan uitoefenen.
De Vlaamse regering heeft onder meer via deze
nota haar verantwoordelijkheid opgenomen.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Vandenbroeke, door
de heer Van den Brande en door de heer Denys
werden tot besluit van deze interpellatie met rede-
nen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn
ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werk-
dag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een vol-
gende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.50 uur.*
